jag. 602.

(75) Andke see õbe minule,
Kaska andke vaeste laskele,
Kulda teil koon pröadaa!
Enneminne annan ardakese,
Rut minna annan Annekese.
(80) Aita no iristi aakst,
Anne no ekski aakst.
Tuleb tuli, põletab aida.

№183-№184. 58 aastase Mari Kerki meister käest.

№185.

Vares no poega kinnukene,
Nonn no nobe poisikene. (Tulli vares vaenu maalta)
Tõi meil põjast sõnumid.
Send akkas sõtta ehtimare, (Läks siis sõa muarem poega)
(Muarem poega, nõdrem poega)
Mina kõrva nuttemare,
Nuttemaie, muominare:
Kui minu muori peunikene,
Kui sabud sõtta minema,
Aa sõitkig põja vasa,
Aa sõitkig põja tagaje!
Sõida põja keskeela,
Liig lipu kandajat!

jag. 603.

Jes no suitsu sõnne,
Taga no tuli sunare.
Kui jaeb sõda seisemare,
Kahu rumal löödanesk "-kumil
Siis tule jälle kojaje!
Olli siis sõda seisma jäänud,
Olli siis Türki tüdinud,
Olli siis Rene väsinud,
Olli siis Rantsus rahu teenud,
Ingellant jäänd ingema,
Vuolaxas jäänd sukkema,
Tulli siis jälle tagasi;
Oma kulda kuarikiga,
Oma vaski vankeriga.
Ei esikumme isa, ei es kumme ema,
Ei kumme minuja miesi,
Ega kumme kälvde kuasa.
Õbe siis kuulis venna nuore:
Oma mies, oma olune,
Oma lakk tall laitus pias.
Tuudi siis õled kuhjaje,
Pandi patjaje magama: